

Jeg takker særlig, fordi Ministeriet staar paa Selvstyrets Princip i de kirkelige Spørgsmaal. Jeg takker den nuværende højtærede Kultusminister, fordi han fortsætter det Arbejde for kirkeligt Selvstyre, som hans Forgænger har begyndt. Jeg tænker her særlig paa Menighedsraadene Ret til at indstille Præster. Det er jo ganske vist ikke lovordnet endnu, men det har vundet en saadan Tilslutning fra alle Sider, at det kan betragtes som absolut givet, at det vil vedblive at være saaledes. Det har ikke alene vundet Tilslutning hos Menighederne, men ogsaa hos de Autoriteter, som have haft med det at gøre. Alle de Provster, som have haft med det at gøre, ville vidne — jeg har mange Vidnesbyrd derom — at der hos Menighedsraadene findes en overordentlig stor Omhu og Iver for at faa de bedst mulige Præster. Og hos Præsterne selv vinder den Opfattelse ogsaa mere og mere Indpas, flere og flere faa Forstaaelsen af, at dette at være kaldet af Menigheden er den bedste Grundvold for at faa noget udrettet, langt bedre end dette at være sendt fra et ministerielt Kontor.

Der er blevet rettet Bebrejdelser imod Kultusministeren i Anledning af et bestemt Tilfælde af denne Art, jeg tænker paa Besættelsen af Ollerup Præsteembede paa Fyn, med Hensyn til hvilken det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) fremsatte en lang og meget mærkelig Udtalelse i Gaar. Denne Besættelse gik jo saaledes til, at fordi Menighedsraadet ønskede en Mand, der var for ung til at faa Embedet, fik han kun dette paa den Betingelse, at han i de første fem Aar skulde afgive 800 Kr. og de næste fem Aar 400 Kr. af Embedets Indtægter. Jeg kan ikke se, at der er det ringeste at klage over her. Det ærede Medlem fremførte i den Anledning gamle Recesser om Forbud mod at handle med Embeder, at sælge Embeder for Gønst og Gave, altsaa mod, at den kaldsberettigede modtog Penge af en Ansøger for at give ham Embedet og saa stak disse Penge i sin egen Lomme. At sammenligne dette med, hvad der her er sket, hvor det Afslag, som er sket i Embedets Indtægter, er gaaet i den offentlige Kasse, er dog virkelig en saa haarrejsende Urimelighed,

som jeg ikke havde ventet, det ærede Medlem vilde være fremkommet med. Jeg har set det fremsat i Aviser, men at netop det ærede Medlem, som ellers har Logikken i Orden, vilde fremsætte en saadan Sammenligning, er mindst talt forbavsende. Det er jo ikke for at begunstige denne Mand, at denne Besættelse er sket, det er netop, fordi Menigheden har ønsket ham, det er altsaa for at tjene denne og ikke for at tjene ham, og det maa man jo dog vide, at Embederne ere ikke til for at være Forsørgelsesanstalter for Kandidater, men for at der kan skaffes Beboerne den størst mulige Hjælp. Vi Embedsmænd ere som Embedsmænd — ikke som Mennesker — til for Beboernes Skyld, det skulde vi Præster være de sidste til at glemme. Altsaa, der er ikke sket nogen Begunstigelse for denne Mand. Netop for ikke at gøre dette, har man gjort disse Afdrag i Lønnen i Mod-sætning til, hvad der er sket tidligere. Der er mangfoldige Eksempler paa, at en ung Mand har faaet et temmelig stort Embede, naar han har haft Fortaleri. Det selv samme Embede blev forforrige Gang givet til den tidligere Præst Brandt som en ganske ung Mand uden nogen Afkortelse, og da var Embedet endda betydelig større. Jeg henstiller til ærede Medlemmer, om de ikke finde, at der kunde være Grund til Klage, hvis noget saadant var sket. Men naar der er fradraget en saa stor Del af Lønnen, at Embedet kan blive passende, forekommer det mig, at der kun kan være en eneste, der kan være misfornøjet med det, nemlig vedkommende Mand selv. Absolut det eneste, man kunde sige burde være sket, som ikke er sket, er noget rent formelt. Det kunde maaske have været korrekt, at Embedet igen var blevet opslaaet ledigt, men det vilde praktisk set have været at holde Folk for Nar, naar man opslugt det paa de og de Betingelser netop i den Hensigt, at denne Mand skulde have det.

En anden Sag er, at denne Ordning kræver for at være retfærdig, et Supplement, nemlig at de Penge, der bespares ved, at den altfor unge Mand faar et Embede, gaa til Tilskud til de ældre Præster, der have siddet længe i et lille Embede. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Kultusminister,